

Source sheet for TGS #40 "Love of God"

- 1) שכדי לקרב אל אלוהי האמת הזה ולרצותו אין צריך כלל לדברים שיש בהם יגיעה, אלא אהבתו ויראתו ולא יותר. ושניהם תכלית עבודת ה', כפי שנסביר: ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך (מורי"ג ח"ג פכ"ט)
- 2) שיא הדרגות ותכלית המעלות בדרגות בעלי המשמעת לשם... שכל מה שהזכרנו לעיל בספר הזה מחובות הלבבות... אינן אלא מעלות ודרגות אל הענין הנעלה הזה... וכן צריך אתה לדעת, שכל מצוה ומעלה משכלת או כתובה... אינם אלא מעלות ותחנות, שבהן תתרומם אל הענין הזה, והוא פסגתן ותכליתן – אין דרגה למעלה ממנו ואין מעלה אחריו (חוה"ל שער האהבה, הקדמה)
- 3) האהבה אל השם המיוחד היא המדרגה העליונה בעבודת הקדש (עבודת הקודש ח"א פכ"ז)
- 4) והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו? (יסודי התורה פ"ב ה"א)
- 5) והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך. למה נאמר? לפי שהוא אומר ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך, איני יודע באיזה צד אוהבים את הקב"ה, ת"ל והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך, תן הדברים האלה על לבבך שמתוך כך אתה מכיר את הקב"ה ומדבק בדרכיו (ספרי דברים, פיסקא לא)
- 6) הדרוש הזה לא יושג לדורשו כי אם לאחר הקדמות מרובות, וכאשר יתקיימו ההקדמות, תצמח מהם האהבה לשם... אבל מי שנתכוין לה עצמה אין לו דרך אליה (חוה"ל שער האהבה, פ"ג)
- 7) והאהבה ענינה היחוד האמתי, והיחוד האמיתי הוא הנקרא אהבה, ולכן אהב"ה בגמטריא אח"ד (עבוה"ק ח"א פכ"ז)
- 8) כי האהבה... להתקשר ולהדבק ביחוד גמור (אדיר במרום פב)
- 9) כי עיקר האהבה הוא לריע שלו מפני שהם שוים ודומים ולכך שייך בהם אהבה. ובכל מקום שהדבר מתאוה אל דבר שהוא הפכו הדבר הזה מפני שיושלם באותו דבר ומכיוון שיושלם בו נעשה עמו דבר אחד ומצד הזה האהבה (נתיבות עולם, נתיב האהבה פ"א)
- 10) והיאך היא הדרך לאהבתו, ויראתו? בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים, ויראה מהם חכמתו שאין לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול... ולפי הדברים האלו אני מבאר כללים גדולים ממעשה ריבון העולמים, כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה, שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם (הלכות יסודי התורה פ"ב ה"ב)
- 11) תניא ר"מ אומר הסתכל במעשיו שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם (פאר הדור סימן נג)

- 12) שהכוונה של כל דברי התורה הזאת היא תכלית אחת והיא ליראה את השם... יראת ה' מושגת מן המעשים, עשה ולא תעשה. ואילו הדעות שאותן לימדתנו התורה, והן השגת מציאותו יתעלה וייחודו, הן הדעות המלמדות אותנו את האהבה (מורי"נ ח"ג פני"ב)
- 13) שהתורה ציינה את תכליתן של הדעות הנכונות... והן מציאות האל יתעלה, ייחודו, יכולתו... שאר הדעות הנכונות על כל המציאות הזאת, שהן החכמות העיוניות כולן על מיניהן הרבים, אשר על-פיהן נכונות דעות אלה אשר הן התכלית האחרונה... היא קראה אליהן בצורה כוללת. זה הוא שאמר: לאהבה את ה'... שהאהבה הזאת לא תיכון אלא בהשגת המציאות כולה כפי שהיא והתבוננות בחכמה שבה (שם פכ"ח)
- 14) דבר ידוע וברור שאין אהבת הקדוש ברוך הוא נקשרת בליבו של אדם... אלא בדעה שיידעהו. ועל פי הדעה על פי האהבה, אם מעט מעט, ואם הרבה הרבה. לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעין לו את קונו כפי כוח שיש באדם להבין ולהשיג, כמו שביארנו בהלכות יסודי התורה (הלכות תשובה פ"י ה"ו)
- 15) העבודה האחרונה הזאת... לא תהיה אלא אחרי ההשגה. הוא אמר: לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. וכבר הבהרנו כמה פעמים שהאהבה לפי מידת ההשגה. אחרי האהבה תבוא אותה עבודה שגם החכמים ז"ל העירו עליה ואמרו: זו עבודה שבלב, והיא, לדעתי, הפעלת המחשבה על המושכל הראשון וההתבודדות לשם זאת במידת היכולת (מורי"נ ח"ג פני"א)
- 16) שמשמעות ידיעת השם היא השגתו... הרי יודע אתה את ההבדל בין אוהב וחושק, כי האהבה המופלגת עד שלא נותרה מחשבה על דבר אחר זולת האהוב הזה היא החשק (שם)
- 17) באשר לארבעה אלה, האבות ומשה רבינו, התברר שהתאחדו עם האל, כלומר השיגוהו ואהבוהו (שם)
- 18) שהשכל הזה ששפע עלינו ממנו יתעלה הוא הקשר שבינינו ובינו (שם)
- 19) שהוא שכל בפועל תמיד... והוא עצמותו... הוא עצם השכל אשר הוא עצמותו (שם ח"א פס"ח)
- 20) המצוה השלישית... שנתבונן ונסתכל... כדי שנשיגהו ונתענג בהשגתו תכלית העונג (ספר המצות מ"ע ג)
- 21) מן הנמנע אצלנו התחזקות אהבת השם בלבנו בכנות עם התחזקות אהבת העולם בנו. וכאשר יתרוקן לב המאמין מאהבת העולם ויתרוקן מתאותיו מתוך הכרה והבנה, תתחזק אהבת השם בלבו ותתישב בנפשו (חוה"ל שער האהבה, הקדמה)
- 22) ענין אהבת השם הוא כלות הנפש והתעוררותה בעצמה אל השם... כדי להדבק באורו הנעלה... שהנפש עצם פשוט רוחני, מתעוררת אל הדומה לה מן הנמצאים הרוחניים ומתרחקת בטבעה ממה שנוגד אותה מן הגופים הגסים... תבוא לידי פרישות בעולם הזה ובכל תענוגותיו ותזלזל בגופות... תתעורר האהבה בשם... ותתיחד בטוהר לפניו... ובבטחון עליו (שם פ"א)

23) וההקדמות אשר ראוי למאמין להקדים בלבו לפני – הם שני סוגי טורה וכניעה וחשבון הנפש ובחינה... וכבר בארתי בספרי זה כללים מעקרי הענינים הללו כפי יכלתי... וכאשר ישיג את זאת והצמיד לה את הפרישות מתאות העולם והנאותיו... יבוא המאמין אחרי זה לידי טוהר האהבה לשם (שם פ"ג)

24) והוציאו עניני עולמם והנהגת גופותיהם מלבם ומחשבתם... ורוקנו נפשם ופנו לבותיהם לעניני דתם... ונמצאו גופותיהם שיכים לעולם הזה ולבותם שמימיים רוחניים... כאילו הם עובדים אותו עם המלאכים הקדושים בשמי מרום, וכבר נמסו מלבותיהם התאוות... ולא מצאו כי אם ההתמדה בספר תורת השם ולמידת מצותיו – כמו שנאמר: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך (שם פ"ז)

25) שמצוה זו כוללת גם שנקרא את כל בני האדם לעבודתו יתעלה ולאמונה בו, לפי שכאשר אתה אוהב את מי שהוא, תהללנו ותשבחנו ותקרא בני אדם לידידותו... אהבהו על הבריות כאברהם אביך (ספר המצות מ"ע ג)

26) שאברהם אבינו החל סותר את הדעות האלה בטענות ובקריאה רפה על-ידי ריצוי האנשים ומשיכתם לציות באמצעות מעשי חסד כלפיהם (מו"נ ח"ג פכ"ט)

27) מעלות המאמין... ואפילו הוא קרוב לנביאים... אינו כמעלת מי שהכשיר בני-אדם והנחה את אנשי הרשע אל משמעת השם וכי' (חוה"ל שער האהבה פ"ו)